

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/53/2019
Identifikačné číslo spisu: 4116010521
Dátum vydania rozhodnutia: 30.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4116010521.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného A. Z. pre prečin výtržníctva podľa § 20 Tr. zák. k § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 30. septembra 2019 v Bratislave dovolanie obvineného podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Jozefa Holiča proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 3. augusta 2017, sp. zn. 4To/49/2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného A. Z. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) z 20. marca 2017, sp. zn. 33T/42/2016 bol obvinený A. Z. uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 123 ods. 3 písm. i/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

spoločne s už právoplatne odsúdeným U. C. (v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 5T/133/2015) dňa 1. januára 2014 v čase približne o 03.15 hodine v Nitre na Mostnej ulici 70, pred budovou banky Oberbank, fyzicky napadol poškodeného Q. Q., ktorý sa za nimi rozbehol v domnení, že mu kopalí do dverí na podniku s názvom „Z.“, nachádzajúceho sa na križovatke ulíc Z. a U.

v Nitre, kde ich pred budovou Oberbanky poškodený dobehol a niekoľkokrát si ich odfotografoval, v dôsledku čoho odsúdený U. C. udrel poškodeného päťou do oblasti tváre a tento následne spadol na zem, kde ho A. Z. viackrát kopol do rôznych častí tela a skočil mu na pravú nohu, čím mu spôsobil nestabilnú zlomeninu členka vpravo a supramaleolárnu (nad vonkajším členkom) zlomeninu ihlice vpravo s odlomením zadnej pŕšťaly a čiastočné vyklbenie členkovej kosti z členkovej vidlice smerom von a dozadu, ktoré si vyžadovali operačnú liečbu, pomliaždeniny v obličaji, povrchovú odreninu fronto-temporálnej (čelovo spánkovej) krajiny vpravo, pomliaždenie hornej pery, pomliaždenie pravého lakt'a s povrchovou odreninou v oblasti pravého lakt'a s dobou liečenia od 1. januára 2014 do 20. mája 2014, pričom od 1. januára 2014 do 24. februára 2014 bol poškodený Q. Q. obmedzený v obvyklom spôsobe života závažným spôsobom.

Okresný súd uložil obvinenému A. Z. podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. nezistiac žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák. a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 287 odsek 1 Tr. por. obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodeným:

- Q. Q., narodenému X. A. XXXX, trvale bytom H., B. XXX/XX, škodu vo výške 3.955,20 eur,
- Sociálnej poisťovni, so sídlom Bratislava, Ul. 29. Augusta 8, IČO: 30 807 484, krajská pobočka Nitra, so sídlom Nitra, Slančíkovej 3, škodu vo výške 1.077,30 eur a
- Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., so sídlom Bratislava, Mamateyova 17, Krajská pobočka Nitra, Mostná 58, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 2.254,30 eur.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Nitre preskúmal a následne, dňa 3. augusta 2017, sp. zn. 4To/49/2017, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Dňa 5. apríla 2019 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvineného podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Jozefa Holiča.

V podanom dovolaní obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. predpokladajúci, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Uviedol, že okresný súd sa vo svojom rozhodnutí nesprávne vysporiadal s vykonanými dôkazmi, nesprávne právne ich interpretoval a použil dôkazy v neprospech obvineného. Poukázal najmä na rozpory vo svedeckých výpovediach a na znalecký posudok. Ďalej namietal nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku, pretože jeho konanie malo byť podľa jeho názoru posudzované nanajvýš ako pokus trestného činu. K uloženému trestu uviedol, že odvolací súd nezohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť čiastočnú úhradu škody a navyše zle vypočítal dolnú hranicu trestnej sadzby. Na podklade týchto skutočností obvinený navrhol podanému dovolaniu vyhovieť a po zrušení napadnutých rozhodnutí vec vrátiť okresnému súdu, aby ju znovu prerokoval a rozhodol. Zároveň obvinený navrhol, aby súd rozhodol podľa § 380 ods. 4 Tr. por. o prerušení výkonu trestu odňatia slobody a to až do rozhodnutia o dovolaní.

K podanému dovolaniu sa vyjadrili prokurátorka Generálnej prokuratúry SR, Sociálna poisťovňa a poškodený Q. Q..

Prokurátorka vo svojom vyjadrení uviedla, že predmetný skutok bol dostatočne objasnený dokazovaním na hlavnom pojednávaní a správna je aj právna kvalifikácia skutku. Navrhla preto dovolanie ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Sociálna poisťovňa ako poškodená oznámila, že jej vzniknutá škoda (výplata dávok nemocenského poistenia) v súvislosti so zranením poškodeného Q. Q. je už v celkovej výške 1.077,30 € uhradená. Ku skutkovým okolnostiam namietaným v dovolaní sa nevedela vyjadriť.

Poškodený Q. Q. vo svojom vyjadrení uviedol, že v danom prípade mu obvinený do vyhlásenia odvolacieho rozhodnutia uhradil len časť škody, a to vo výške 900 €, pričom zvyšnej, väčšej časti nároku na náhradu škody v sume 3.055,20 € sa musel poškodený domôcť až v exekučnom konaní. Zaplatenie škody na základe exekúcie nie je podľa neho dobrovoľným nahradením škody v zmysle ustanovenia § 36 písm. k/ Tr. zák. Dovolanie obvineného navrhol odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený na rozhodnutie 26. augusta 2019.

Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávnych chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až n/ Trestného poriadku. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a síce, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, to znamená nie je prípustné právne účinne namietať, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (uznesenie najvyššieho súdu z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 73/2012, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2014 - II.).

Obvinený v podanom dovolaní namieta hodnotenie dôkazov, najmä svedeckých výpovedí. Všetky tieto námietky sú však tzv. námietkami skutkovými, t. j. námietkami vzťahujúcimi sa k správnosti a úplnosti zisteného skutkového stavu, ktorý však dovolací súd pri dovolaní podanom obvineným nemôže v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/, časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku skúmať ani meniť. Skutkový prieskum by bol v dovolacom konaní možný len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

K právnej kvalifikácii konania obvineného ako zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 123 ods. 3 písm. i/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečnom výtržníctvom podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., možno zdôrazniť, že táto plne zodpovedá priebehu skutkového deja uvedeného v napadnutom rozsudku okresného súdu po objektívnej i subjektívnej stránke. Z hľadiska úmyslu spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví totiž stačí zistenie, že páchateľ vedel, že svojím konaním môže spôsobiť tento ťažší následok a bol s tým uzrozumený (úmysel eventuálny). V zmysle konštantnej judikatúry spolupáchateľa trestného činu ublíženia na zdraví zodpovedajú za celý následok spoločného konania bez ohľadu na okolnosť aké konkrétne čiastkové zranenia boli spôsobené konkrétnym čiastkovým útokom toho ktorého páchateľa a tiež bez ohľadu na okolnosť, že bol rozdiel v intenzite konania jednotlivých spolupáchateľov (R 41/1993-III.). V tomto smere teda námietky obvineného nie sú opodstatnené.

Pokiaľ ide o hodnotenie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k/ Tr. zák., najvyšší súd pochybenie súdov nižšej inštancie nezistil. Priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti predpokladá jednak náhradu škody páchateľom a jednak odstránenie aj nemateriálnej škody, t. j. iných škodlivých následkov trestného činu. Zákon pritom nevyžaduje, aby páchateľ odstránil tieto následky úplne a aby to urobil osobne. Stačí, ak k

tomu svojím aktívnym konaním prispeje. Pri náhrade škody však musí ísť o úplnú náhradu.

Obvinenému bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák., po nezistení poľahčujúcej okolnosti a po zistení prit'azujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. Námiety dovolateľa ohľadom výšky trestu nie sú opodstatnené, pretože obvinenému bol uložený trest v dolnej polovici sprísnenej trestnej sadzby.

Obvinený v závere dovolania navrhol, aby dovolací súd rozhodol podľa § 380 ods. 4 Tr. por. a prerušil výkon trestu odňatia slobody a to až do rozhodnutia o dovolaní. Vzhľadom na to, že dovolací súd dovolanie obvineného odmietol, považoval tento návrh obvineného za bezpredmetný.

Na základe uvedeného najvyšší súd dospel k záveru, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.